Nadal - Segon diumenge

Per SantiTH el dl., 27/12/2021 - 11:00

Sir 24,1-2.8-12
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

Acabem de llegir el pròleg de l'evangeli de sant Joan. L'epíleg d'un llibre sol ja està escrit, ni que sigui mentalment, al començament d'escriure. Recull el que s'ha volgut dir. El pròleg l'escrivim al final, un cop sabem el que hem escrit.

Serà bo, per tant, considerar l'evangeli d'avui, tenint ben present tot l'escrit de l'evangeli, tal com sant Joan el tenia present en escriure aquest poema inicial.

Sant Agustí en una prèdica sobre aquest pròleg confessava a la feligresia la limitació de les seves paraules, però els demanava que per mor de la proximitat que hi prestessin les seves oïdes. Ara bé, com que Déu era molt més a prop, els instava a prestar el cor a la seva Paraula. És a dir, els convidava a a deixar-se instruir per l'Esperit

1

Ambientats com hem estat aquests dies a la cova, al temple, a l'Egipte, a Natzaret, seguint les peripècies de la Sagrada Família, hem posat el focus en una tendra criatura de bolquers i pessebre, Avui el pròleg ens eleva, de cop i volta, al si de la divinitat. Al prinicpi ja existia el qui és la Paraula, era en Déu, era Déu. Deixem-nos corprendre per aquesta visió celestial. Deturem-nos-hi. Déu nigú no l'ha vist mai diu Joan. Ell, sí.

2

Encara encisats per aquesta visió celestial, les paraules de Pau als de Filip dimensionen l'afirmació abassegadora de Joan: la Paraula ha plantat tenda entre nosaltres. En efecte, diu Pau: ...no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: [...] Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu. (Fil 2). Joan veurà la glòria de Jesús en el crit: tot s'ha complert. (Jn 19,30).

Sant Ignasi recull aquest procés en la contemplació del naixement: mirar i considerar el que fan, com són el caminar i treballar per tal que el Senyor sigui nat en summa pobresa i, al cap de tants treballs, de fam, de set, de calor i de fred, d'injúries i afronts, acabar morint en creu, i tot això per mi [EE 116].

3

Quin ha estat el compliment tan exhaustiu? Acaba el pròleg amb una afirmació definitiva: Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat. Tota l'obra de Jesús perquè experimentèssim la manera de ser de Déu. En endavant, cada capítol del llibre ens revelarà un Déu sorprenent.

En el sopar de comiat demanarà Felip: --Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més. Jesús li respon: --Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare... ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi?

Jesús acaba de rentar peus. Déu Pare renta peus!

ETIQUETES
PARAULA ABAIXAMENT REVELACIÓ